

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. I. Cultus Sancti Sebastiani Martyris Romæ, Mediolani, Narbonæ, & alibi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. I.

CULTUS D. SEBASTIA-
NI MARTYRIS ROMÆ, ME-
DIOLANI, NARBONÆ ET
ALIBI.

Pulchra sunt, & ad nostrum
propositum faciunt, quæ elo-
quentissimus Pontifex S. Leo I. de
Urbe Roma olim Ethnica, tum ve-
rò Christiana scribit, dum *serm. 1.
de Natali Apost.* ait: Hæc autem Ci-
vitas ignorans suæ profectionis
Auctorem, cum pænè omnibus do-
minaretur gentibus, omnium gen-
tium serviebat erroribus, & ma-
gnam sibi videbatur assumpsisse Re-
ligionem, quia nullam respuebat
falsitatem: at ubi per Apostolorum
Principes ipsi Evangelium Christi
resplenduit, quæ erat magistra er-
roris, facta est discipula veritatis,
& per Sacram Petri Sedem ad eam
gloriam profecta est, ut gens fan-
cta, populus electus, Civitas Sacer-
dota-

236 *Cultus S. Sebast. M. Roma, Medit,*
dotalis & Regia, Caputque Or
bis efficeretur, latiusque deinceps
præsideret Religione, quam domi
natione terrenâ: quamvis enim
multis aucta victoriis jus Imperii
sui terrâ marique protulerit, minus
tamen fuit, quod ipsi bellicus labor
subdidit, quam quod pax Christiana
na subjecit &c. Illa igitur Civitas
quæ duobus seculis, & ultra à Ne
rone ad Constantinum sub immani
decem persecutionum turbine tam
copioso Christiano sanguine nara
vit, repente demum immutata &
suavi Christi jugo subdita arenam
illam Cruoris vertit in theatrum
gloriæ, vicem Martyribus reddidit,
& quos antea vario tormentorum
genere ac apparatu de medio su
stulit, illos postea, ceu Heroës ac
Victores impietatis, multiplici ve
nerationis significatione præ anti
quis suis Scævolis, Horatijs, Pom
peijs & Camillis palam adoravit,
coluit, prædicavit. Ab hac Civi
tate,

R
J
*Romana Vr
bis Religio in
honorandis
Sanctis.*

rate, ex qua antea furoris, sævitæ,
& crudelitatis petebantur instru-
menta, ex qua fatalia & sanguino-
lenta in Christianos emanabant
decreta, postea fluxere pietatis &
venerationis in reliquum orbem
exempla. Inter alios ergo Sanctos,
quos Roma post Apostolorum Prin-
cipes magnificè quoque colere cœ-
pit, præ omnibus D. Sebastianus
nobis commemorandus venit. Su-
pra diximus, Sebastianum Romæ
unam ex primariis septem Ecclesiis
obtinuisse: quæ sanè ingens præ-
rogativa est, & post DEI gloriosam
Parentem, post Apostolorum Prin-
cipes vix ulli Sanctorum, quàm
Divo Laurentio & Sebastiano, con-
cessa. Verùm quid non agit Ro-
mana pietas Natali luce hujus san-
ctissimi Martyris, Januarii vigesimo
honori ejus dicato? Exit tunc Ro-
ma extra mœnia in honorem San-
cti sui in viam Appiam, ad Cata-
cumbas, & antiquissimam Basili-
cam:

*Cultus S. Se-
bastiani Ro-
mæ,*

238 *Cultus S. Sebast. M. Romæ, Mediolani*
cam: adit locum & palæstram, ubi
olim Christi pugil egregius sagitta
confixus fuit: adit & cloacam nunc
sacrâ æde superinductam, ubi cor-
pus ejus unco olim infixum in for-
des demersum erat, indéque à Lu-
cina decentissimè sublatum. Vnde
deinde, die vix Religioni suffici-
ente, alia per Urbem sparsa S. Se-
bastiani Sacella Reliquiis ejus & ce-
lestibus beneficiis celeberrima. Ego
illa ædificia Divo Martyri à variis
Pontificibus, Cardinalibus & Prin-
cipibus Romæ excitata singillatim
hîc non describo, cum Bollandus
in Actis Sanctorum XX, Januarii
luculenter præstiterit. Ad propo-
situm nostrum facit, id solùm de-
monstrare, Cultum D. Sebastiani
sub ritu duplici per totam Ecclesi-
am præceptum Romæ admodum
florere, indéque, velut ex fonte
Religionis imitationem in reli-
quum quoque Christianum Orbem
promanâsse. Néque mirum, quod
Ro-

Romam Sanctitatis metropolin & dominam reliquæ ancillæ Urbes sequantur, ejusque exemplum pro imperio habeant: Nam ea demum religio omnium re ipsâ solidissima ac constantissima est, quæ ab Arce ipsa egreditur, & à majoribus incipit.

Post Orbis Reginam aliæ quoque Civitates memorandæ sunt D. Sebastiano addictæ: Amplissimum imprimis Mediolanum, & Narbona Martia Liliorum gloria, ista quidem honestissima Sebastiani Patria, illa educationis ingenuæ statio; Suesio quoque Divi Reliquiis præ cæteris insignis Civitas, utpote quò, eodem Bollando teste, sancti Martyris corpus translatum est. Et Mediolanenses quidem ex quo tempore horrenda illa pestis Anno M. D. LXXV. impetratis velut quibusdam mortis induciis, sopita est, sanctum Convicem suum funestæ luis depulsorem novo & magnifico

Cultus S. Sebastiani Mediolani & Narbonæ.

Q

extru-

extructo templo honorârunt quod
 tidiano deinde per totum annum
 votivo sacro eum in finem libera-
 liter fundato, annuâ præterea sup-
 plicatione & pridiano jejunio es-
 amnum colunt. Ejus pietatis Au-
 ctor præcipuus, ac promotor fuisse
 traditur S. Carolus Borromæus, qui
 tempore illius Sedis Archiepiscopus
 Religiosissimus, qui consensu
 suggestu (uti erat inspirante Deo)
 supra hominem facundus) popu-
 lum omnem in vota & suspiria tra-
 xit, & sancto Municipi Sebastiano
 totum quantum addixit, ac lucrifi-
 cit: Moxque pestis, juxta sancti
 Antistitis vaticinium, illo ipso die,
 quem assignavit, desit, ut scribit
 Bollandus loco citato, & habetur
 in Sancti Cardinalis vita.

Fusus nimirum sim, si Provincias
 omnes, Regna & Urbes in D. Se-
 bastiani Cultu officiosas succinctorum
 etiam calamo hîc exequar, plures
 illarum Romæ & Mediolani amu-
 las

*S. Caroli Bor-
 romæi studi-
 um erga S.
 Sebastianum*

las D. Sebastiano obligatas, quia pesti ereptas, adducit idem Auctor, ad quem piè curiosum Lectorem remitto, si præ compendio tomos amat,

§. II.

CULTUS D. SEBASTIANI
MARTYRIS EBERSPERGÆ
BOIORUM.

POST lustratas peregrè Regiones inspectatasque Urbes S. Sebastiano devotas Eberspergam ex itinere redeo. Verùm quid illa respectu tantarum, ac turritarum Civitatum? Num ipsa casas suas & mapalia illis opponet, & se putabit aliquam? Imò verò, si de S. Sebastiano agitur, præ omnibus ambitiosa Ebersperga videri cupièt, & quæ in Divi cultū à nulla Civitate vinci ultrò, ac lubens superari velit.

Tria ut plurimum sunt officiorum genera, quibus populi Cælitibus

Q 2

bus